

Τὸ Γαλαξειῖδι

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΠΕΡΑΙΚΗΣ
Γραφεῖα ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
Μπουμπουλίνας 9α
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. 475.555

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ-ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ-ΕΤΟΣ Ι΄.-ΦΥΛ. 140-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1959

ΑΣ ΠΝΕΥΣΗ ΑΝΕΜΟΣ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ

Ὁ Σύνδεσμος Γαλαξειδιω-
τῶν εἰσέρχεται εἰς τὸ νέον ἔ-
τος μὲ μίαν κρίσιν.

Εἶναι δυσαίωνα τὸ γεγονός
πὺρ δροσίζει τὰς πρώτας αὐτὰς
ἡμέρας τοῦ 1960 εἰς τὴν σκέ-
ψιν ὅλων μας, τὸ γεγονός τῆς
ἀκίρειου παραίτησός τοῦ Δ.
Συμβουλίου.

Θέλωμεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι
δὲν ἐξηγλήθησαν αἱ δυνάμεις
τῆς Γαλαξειδιωτικῆς Κοινω-
νίας καὶ ὅτι ἡ Γεν. Συνέλευσις
ἀνὺ δυσχερείων θὰ δυνήθῃ νὰ
δώσῃ εἰς τὸν Σύνδεσμον νέαν
διοίκησιν ἢ ὅποια ἔχῃ μόνον
τὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς ἀ-
περχομένης, ἀλλὰ θ' ἀναπτύξῃ
τὰς προσπάθειάς της καὶ θ' ἀ-

νοίξῃ νέους δρόμους εἰς τὴν
ζωὴν καὶ τὴν δράσιν τοῦ πα-
τριωτικοῦ σωματείου μας.

Θὰ εἶναι λυπηρὸν ἂν τε-
το δὲν συμβῇ. Θὰ εἶναι ἀφαν-
τάστως ἀποκαρδιωτικὸν ἂν ὁ
Σύνδεσμος δὲν ἀποκτήσῃ τὸ
1960 τὴν διοίκησιν πὺρ χρειαί-
ται, ἐκείνην πὺρ θ' ἀγκαλιάζε-
ται, ἐκείνην πὺρ θ' ἀξιοποιήσῃ
μὲ πίστιν, πρό-
γρημα καὶ ἐπιμονὴν ὅλας
τὰς δυνάμεις των.

Ἀς μετατρέψωμεν τάχιστα
τὴν ὑπερβολὴν εἰκόνα τῆς σημε-
ρον, εἰς φευγαλέαν ἀνάμνησιν
τοῦ χθὲς καὶ ἄς πνεύσῃ ὁ ἀνε-
μος τῆς αἰσιοδοξίας διὰ τὸ αὔ-
ριον τοῦ Γαλαξειδίου, τοῦ Συν-

δέσμου, τῶν Γαλαξειδιωτῶν.

Τὸ φῶσμα τῆς ἀνεπαρκείας
τοῦ διαλύσεώς μας πρέπει νὰ
ἐξαφανισθῇ. Ἡμεῖς θὰ τὸ ἀπο-
μακρύνωμεν, ὅλοι μας πὺρ θὰ
τρέχωμεν τὴν 31 Ἰανουαρίου
καὶ θὰ διαδηλώσωμεν τὴν πί-
στιν μας καὶ θὰ καταδέσωμεν
τὴν ἡθικὴν προσφορὰν μας διὰ
τὸ μέλλον αὐτῆς τῆς ὑπερέχου
ὑποθέσεως πὺρ λέγεται ΣΥΝ-
ΔΕΣΜΟΣ.

Πάντοτε, ἀλλὰ αὐτὰς κυρί-
ως τὰς ἡμέρας ἡ ζωὴ τοῦ Συν-
δέσμου μας εὐρίσκειται εἰς τὰ
ἰδικὰ μας χέρια.

Ἡ ἰδικὴ μας θέλησις, καὶ ὁ ἰδι-
κός μας παλμός, ἡ ἰδικὴ μας
ζωντανὴ παρυσία εἶναι εἰς το-

ναδικοὶ παράγοντες πὺρ θὰ σώ-
σουν τὸν Σύνδεσμον.

Ἐσεῖς πὺρ μᾶς διαβάσετε
αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἐμεῖς πὺρ
γράφωμεν, οἱ ἄλλοι πὺρ θὰ μᾶς
ἀκούσωμεν, ὅλοι μαζί ἡνωμένοι,
ἂν θροντοφωνήσωμεν τὴν πί-
στιν μας: Ὁ Σύνδεσμος Γαλα-
ξειδιωτῶν θὰ ζήσῃ καὶ θὰ γί-
νῃ καλλίτερος, θὰ γίνεταί καλ-
λίτερος ἀπὸ χροῖον σὲ χροῖον,
μέχρις ὅτου φθάσῃ νὰ εἶναι ὑ-
πόδειγμα εἰς τὰ σωματεῖα τοῦ
εἴδους τοῦ.

Ἡ κρίσις αὐτὴ, πρέπει ὅλοι
νὰ τὸ διαδηλώσωμεν κύριο, ἡ-
το παροδική, ἦτο κρίσις ἡμε-
ρῶν.

Ὁ δεικτὴς τῆς δράσεώς μας
πρέπει ν' ἀνέβῃ. Ἡ ψυχὴ μας
νὰ σταθῇ μὲ πείσμα ὀρθὰ καὶ
ν' ἀντιτάξῃ στὴν ἀπαισιοδοξίαν
τὴν πίστιν, τὴν τόλμην καὶ
τὴν δύναμιν πὺρ γεννᾷ ἡ θυ-
μία.

Αὐτὰ θὰ δηλώσῃ ἡ παρυσία
μας. Εἰς μίαν τέσον ὥραϊαν
συγκέντρωσιν καλούμεθα τὴν
τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰα-
νουαρίου.

Καὶ εἶδε νὰ μὴν λείψῃ κα-
νεῖς. Θὰ εἶμεθα ἀναμφιδέως
λιποτάκται, διότι εἰς μάχην
καλούμεθα, μάχην δι' ἐπίτευ-
ξιν τῶν πλεόν εὐγενῶν σκο-
πῶν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ ΕΝ ΕΤΟΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΛΗΞΕΩΣ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ ΤΟΥ

Ἡ κρίσις τοῦ Συνδέσμου κορυφούται

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συν-
δέσμου μας εἰς ἑκτακτὸν δι' ἀ-
πολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόν-
των μελῶν τοῦ συνεδρίου, ἀπε-
φάσισεν ὅπως εἰς τὴν προσεχῇ
Γεν. Συνέλευσιν ὑποβάλῃ τὴν
παραίτησιν τοῦ ἐν ἔτος δηλαδή
πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς θητείας
τοῦ. Τὰ αἴτια τῆς ἀποφάσεως
αὐτῆς θὰ ἐκτεθῶν εἰς τὴν
Γεν. Συνέλευσιν τῆς 31 Ἰανου-
αρίου ἔ. ε.

Τὸ Δ. Σ. πιστεύει, ὅτι ἀνὺ
δυσχερείων θὰ ἐκλεγῇ νέα διοί-

κησις ἢ ὁποία θὰ συνεχίσῃ τὸ
ἔργον τοῦ Συνδέσμου καὶ θὰ
κατορθώσῃ νὰ συγκεντρώσῃ
καὶ νὰ ἐνώσῃ τὸ σύνολον τῶν
συμπολιτῶν μας.

Εἰς τὴν σκέψιν τῶν μελῶν τοῦ
Δ. Σ. κατὰ τὴν συνεδρίασιν
καθ' ἣν ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις πε-
ρὶ παραίτησός, ἐπυτάνευσεν ἡ
ἀντιλήψις ὅτι ἡ ἐναλλαγὴ τῶν
προσώπων εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ
Συνδέσμου εἶναι ἐπιτακτικὴ διὰ
τὸ μέλλον τοῦ.

Ἡ ἀφορμὴ τῆς παραίτησός τοῦ Δ. Σ.

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΠΑΡΗΤΗΘΗ ΠΡΟ ΕΝΟΣ ΠΕΡΙΠΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝΘ Ο ΤΑΜΙΑΣ ΜΕΤΕΤΕΘΗ ΜΑΚΡΑΝ ΤΗΣ ΕΔΡΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Τὴν 3ην Δεκεμβρίου καὶ πρὸ
τῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν παραί-
τησιν τοῦ Δ. Σ. ὁ Γεν. Γραμμα-
τεὺς τοῦ Συνδέσμου κ. Μάνος
Χατζῆς διὰ τῆς κατωτέρω ἐπι-
στολῆς τοῦ ὑπέβαλλε πρὸς τὸ
Δ. Σ. τὴν παραίτησιν του:

Ἐν Πειραιεὶ 3 Δεκεμβρίου 1960

Πρὸς
τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ «Συνδέσμου
Γαλαξειδιωτῶν».

Ὁδὸς Μπουμπουλίνας αρ. 9

Ε ν τ α ὁ θ α

Σεβαστέ μοι κ. Πρόεδρε,

Μετὰ θαυμάτης θλίψεως ἔρχο-
μαι διὰ τῆς παρουσίας μου νὰ Σας
παρακαλέσω ὅπως μὲ ἀπαλλάξητε

— Ὡς πληροφοροῦμεθα ὁ Γεν.
Γραμματεὺς τῆς «ΟΙΛΑΝΘΣ» πρό-
κειται ν' ἀφίξητ' οἰκογενειακῶς εἰς
τὴν Ἑλλάδα τὸ Πάσχα πρὸς ἐπί-
σκεψιν τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ πατρί-
δος καὶ τῶν οἰκείων του.

τῶν καθηκόντων μου ὡς Γενικοῦ
Γραμματέως τοῦ Συνδέσμου Γαλα-
ξειδιωτῶν ἀμα δεῖ καὶ τῶν τοιοῦτων
ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Του
Συνδουλίου.

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον προβαί-
νω εἰς αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν εἶναι ὁ
ἑξής:

Ὡς θὰ ἐνθυμῆσθε, πρὸ ἐνός (1)
ἔτους ἀκριβῶς, ἦτο τὴν 7ην Δεκεμ-
βρίου 1958, εἰς μίαν συγκέντρω-
σιν τῶν Νέων Συμπολιτῶν μας, ἡ-
τις ἐγένετο εἰς τὸ Ἰόν Δημοτικὸν
Σχολεῖον Πειραιῶς, ἐδόχθη ὅτι
ἡμῖν πρόθυμος νὰ ἐργασθῶ διὰ
τοὺς σκοποὺς τοῦ «Συνδέσμου Γα-
λαξειδιωτῶν» καθορίσας καὶ τὰς
ἄρας τὰς ὁποίας ἡδυνάμην νὰ δια-
θέσω διὰ μίαν τοιαύτην ἀπασχόλη-
σιν.

Δυστυχῶς, ἐνῶ τότε αἱ προϋπο-
θέσεις διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐφαί-
νοντο εὐνοϊκαί, σήμερον οὐσιαστι-
κῶς δὲν ὑφίστανται, ἐπὶ τῷ λόγῳ
ὅτι ἀπὸ μῆος ἤδη ἐβδομάδος αἱ ἐ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

Ἡ «πιπεριά»

Καὶ νὰ ἤθελα ν' ἀλλάξω θέμα, τὰ
γεγονότα τὰ «Συνδεσμικά» δὲν τὸ ἐ-
πιτρέπουν. Κι' εἶναι ἀπογοητευτικά
αὐτὰ τὰ γεγονότα, δὲν ξέρω δὲ ἂν
στὴν ἐφημερίδα αὐτὴ θάχω κι' αὐριο
τὴν ἴδια στήλη (ἂν συνεχισθῇ ἡ ἐκδο-
σις φυσικά). Ἐτοί, σὺν «κύκνειο ἄ-
σμα» — ποῖος ξέρει — μὲν πάλι στὸ
ἴδιο θέμα: Τὰ χάλια μας καὶ τὸ
χάλι τοῦ Συνδέσμου.

Αὐτὲς οἱ παραίτησεις, τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου, εἶναι
ἀξιόλογα πράγματα, στὸ πλαίσιο θέ-
μας τῆς σχετικότητος τοῦ σωματείου

μας. Νομίζω — δὲν εἶμαι σίγουρος —
ὅτι πρώτη φορά παραίτεται συμβού-
λιο προτοῦ νὰ θητεύσῃ κανονικά. Καὶ
ρωτιέται κάθε καλῆς πίστεως ἄνθρω-
πος πὺρ παρακολουθεῖ τὰ συμβαίνοντα
στὴν ζωὴ τοῦ Συνδέσμου: Τί εἶναι
κεῖνο πὺρ ἀναγκάζει ἕνα δόλοκληρο
συμβούλιο (ἐνδεκαμελὲς καὶ μὲ 4 ἀνα-
πληρωματικούς δεκαπενταμελὲς) νὰ
παραίτηθῃ; Μήπως ἡ παραίτησις ἐνός,
δύο, τριῶν ἔστω μελῶν; Δυσκολεῖται
προσωπικά νὰ τὸ πιστέψω γιὰ τὸ ἂν
τοῦτο εἶναι σωστό, τότε συμβούλιο δὲν
ἦσαν οἱ ἐνδεκα ἀλλὰ ὁ ἕνας, οἱ δύο,
οἱ τρεῖς.

Ἐγὼ τὴ γνῶμην ὅτι ἄλλοι πρέπει
ν' ἀναζητήσωμεν τὴν αἰτίαν ἢ τίς αἰτίες
τοῦ ὅθῃσαν τὸ συμβούλιο σὲ τέτοια
κατάστασι, ὥστε νὰ περιμένῃ μὴ εὐ-
καιρία (μὴ ἀφορμὴ ἂν θέλετε) γιὰ

νὰ παραδώσῃ τὴν διοίκησιν σ' ἄλλους.
Ἰσως στὴν σύνθεσιν τοῦ συμβουλίου,
ἴσως σὲ ψυχολογικούς (ἀς ποῦμε) λό-
γους, ὅπως μὴ ἀπογοήτευσις π. χ. ἀπὸ
τὴν ἀδιαφορίαν τῶν «νοσηρῶν» (ὅπως
τοὺς ἀπεκάλεσε πρὸ καιροῦ σὲ ἄρθρο
τοῦ σεβαστοῦ συμπολίτη, μελετητῆς
τῆς Γαλαξειδιωτικῆς ψυχολογίας) συμ-
πολιτῶν μας. Μπορεῖ ἀκόμα ν'
ἀναζητήσωμεν τίς αἰτίες σὲ μὴ κάποια
ἐξάντλησιν τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ., ἂν
λάβωμεν καὶ τὸ ὅτι τοῦ ὅτι ὑπάρ-
χουν σ' αὐτὸ πρόσωπα πὺρ χρόνια
πολλὰ εἶναι στὴν διοίκησιν τοῦ Συνδέ-
σμου κι' εἶναι φυσικὸ νὰ κουράσθηκαν,
νὰ ἐπαρέθηκαν κλπ. Μπορεῖ ἀκόμα κά-
ποιος μικροπραξιογνήσις (γνωστὴ τὴν
τῆς, δὲ, λόγῳ τοῦ ἀπελπιστικῆς εὐ-
θιτικοῦ χαρακτῆρα μας) ἢ ἀσυμφωνία
καὶ συγκρούσεις (σιωπηρὰς θέσεως

λόγῳ λεπτότητος ἢ καὶ ἀδιαφορίας)
ἴδεαν, σχεδίων κλπ.

«Μπορεῖ» καὶ «ἴσως» χίλια δύο. Ὁ
καθένας θὰ κάνει τίς δικές του σκέ-
ψεις καὶ θὰ θάγῃ τὰ δικά του συμ-
περάσματα.

Ἐκτός ἂν στὴν Γεν. Συνέλευσιν τὸ
Συμβούλιο μαζί δόλοκληρο ἢ κάθε μέ-
λος ἐξαφάνισαί μᾶς τὰ πὺρ ἐκείθεν
Πράγμα ἀπίθανον θέσεως, γιὰ τὸ ὅτι
καλὸν εἶναι νὰ μὴν λέγονται
καὶ καλὸν εἶναι νὰ μὴν λέγονται
σαν. Ἐτοί τοῦλάχιστον σῶνουμε τὸν
ἀμοιβαῖον χαιρετισμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν
καὶ διαλαλοῦμε τὴν προσηματικὴν συμ-
πάθειαν. Ἀς εἶναι, θὰ τ' ἀκούσωμεν
στὴν Γεν. Συνέλευσιν. Ἐκεῖνο πὺρ ἔχει

Αὐξάνεται ἡ παροχὴ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς Γαλαξειῖδιον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ
Ἀθῆναι τῇ 30ῇ Δεκεμβρίου 1959
Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν Ἐφημερίδος
«ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κύριε Διευθυντά,
Εἰς ἀπάντησιν δημοσιεύματός
τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος σας,
πληροφορῶ ὅπως, εὐχαρίστας δι
ἐνεκρίθη καὶ θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐντὸς
ὀλίγων ἡμερῶν ἡ αὐξήσις τῶν ὡ-
ρῶν παροχῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας
εἰς τὴν πόλιν σας ἀπὸ δέκα ὥρῶν
ἡμερησίως εἰς δέκα πέντε. Ἐλπίζω
ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ καταστή
δυνατὴ καὶ νὰ βελτιώσῃς τῆς ἡ-
λεκτροδοτήσεως τοῦ Γαλαξειδίου.

Ἡμετέρος
Γ. Ν. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ
Γενικός Διευθυντής

σημασία εἶναι, τί θὰ γίνῃ σ' αὐτὴ τὴ
Συνέλευσιν...

Αὐτοὶ πὺρ φεύγουν καλῶς ἢ κακῶς
ἀποσύρονται. Ὁ ἀναφέρων τί ἔκαμαν
θὰ φελλίσῃ ἡ Συνέλευσις διὰ λόγια
καὶ μετὰ... Αὐτὸ τὸ μετὰ (σκεπτό-
μενος μὲ Συνδεσμικὸν τρόπον) μὲ τρο-
μάζει. Αὐτοὶ φεύγουν. Ποιοὶ θάρθουν;
Γιὰ σκεφθῆτε, δὲν ὑπάρχει οὐτε ἀντι-
πολίτευσις τοῦλάχιστον. Κάποιος εἶπε
στὴν συντροφίαν:
— Τὰ μάθατε; κυκλοφοροῦν 3 ψη-

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΟΥΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ
Μπουμπουλίας 9α ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
(Τηλεφ. 475-555)

Μηνιαία έκδοσις

Δ)ντής :

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ
Σεβαστουπόλεως 37

Τ6 Αθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Γεώργιος Φερώνης
Σαμψούντος 36, (Νίκαια).Αντιπρόσωποι - Αντιπρόσωποι
— GEORGE VARRATOS
30-53 37th STREET
ASTORIA N. YORK
U.S.A.«ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΜΑΣ»
Γαλαξιδίων

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού έτησις δρχ. 25
Εξωτερικού «δολάρια 6Είς Πειραιά: Φαρμακείον κ. ΔΗΜ.
ΜΑΣΤΟΡΙΚΟΥ (Μπουμπουλί-
ας 9α)Καφενείον κ. ΠΑΝΑΓ. ΣΚΑΦΟΥ-
ΡΟΥ (Αγ. Σπυριδώνος)Είς Αθήνας: Χρηματ. Γραφείον κ.
ΝΙΚ. Μ. ΑΓΓΟΥΡΑ (Σοφο-
κλέους 5)

Είς Γαλαξιδίον

κ. ΚΑΚΙΑ ΜΑΚΡΗ

Είς Ν. Υόρκην: κ. GEORGE
VARRATOS

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Οκ. Εὐθύμιος Καμμένος δὲν
ἐφορτάζει ἐφέτος οὔτε δέχεται ἐπι-
σκέψεις.— Ο κ. Εὐθύμιος Ἡλ. Κουτσου
λέρης δὲν ἐφορτάζει οὔτε δέχεται ἐπι-
σκέψεις.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ἡ κ. Βασιλικούλα Καράδη-
μήτρον γένος Ἰωάννου Κουφάλη
ἀπέκτησε κοριτσάκι.— Ἡ κ. Νίτσα Σωτ. Νικολάου ἀ-
πέκτησε κοριτσάκι τὴν 28.11.59.
Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀ-
γίου Λουκά (Πατριαῶν) ἡ κ. Μαγ-
γαρίτα Φουρνέλη ἐβάπτισεν τὸ χαρι-
τωμένο ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ τῆς κ.
Παναγ. Μαρινάτου καὶ τὸ ὄνομα
σε Δημήτριο.— Ἡ δις Δέσποινα Μαστορίκου ἐ-
βάπτισεν τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Ἡ-
λίου Μαρεδάκη καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸ
τὸ ὄνομα Λουίζα, εἰς μνήμην τῆς
θείας τῆς Λουίζας Ἡλίας Μητρο-
πολίτου.— Εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἀγίου Κων-
σταντίνου Μοσχάτου ἐβαπτίσθη τὸἩ Γεν. Συνέλευσις τῆς 31ης Ἰανουαρίου
θὰ εἶναι μία μεγάλη πατριωτικὴ συγκέντρωσις.
Πρέπει νὰ πρερυρεθῶμε ὅλοι καὶ ὅσοι δὲν
εἶναι ἐγγεγραμμένοι μέχρι σήμερα εἰς τὸν Σύν-
δεσμον.Πρόκειται νὰ συζητηθῶν ἡ ὑπαρξίς του καὶ οἱ
τρόποι ἐνοποιήσεως ὅλων τῶν Γαλαξιδιωτικῶν
δυνάμεων.Ἡ τύχη τοῦ Συνδέσμου εὐρίσκειται εἰς τὰ χέ-
ρια ὅλων μας.ἀγοράκι τῆς συμπολίτιδος Δέσποι-
νας Γ. Γεωργιάδου (τὸ γένος Ν.
Φουρνέλη) ὀνομασθὲν Γεώργιος.— Ἀνάδοχος Βασιλικούλα Χρ. Κα-
ραδημήτρον (τὸ γένος Γ. Κουφάλη).
Νὰ τοὺς ζήσουν

ΑΡΡΑΒΩΝ

— Ο συμπολίτης κ. Ἰωάννης Πα-
παχαλάμπου καὶ ἡ δις Ἄννα
Ι. Σιδεράκου ἐμνηστεύθησαν. Συγ-
χαρητήρια.— Ο κ. Αἰμίλιος Ἀνέστης ἱατρός
Χειρουργός καὶ ἡ δις Λουδοῦ Ν.
Παπαλαίου ἡραβωνίσθησαν.

Συγχαρητήρια

ΓΑΜΟΙ

— Τὴν 20ην Δεκεμβρίου εἰς
τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως
ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ συμπολί-
του μας ἱατροῦ κ. Διονυσίου Δημ.
Βαζάνου μετὰ τῆς διδος Μίλλας
Καταλιμπου.— Ἡ συμπολίτις μας δις Οὐρα-
νία Κουτσοπετάλου καὶ ὁ κ. Μιχ.
Ἡλίας ἐξ Αἰγίνης ἐτέλεσαν τοὺς
γάμους τῶν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἀγ.
Κων/νου Πειραιῶς τὴν 6.12.59.— Εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἀγ. Σω-
στοῦ τὴν 26.12.59 ἐτελέσθησαν οἱ
γάμοι τῆς συμπολίτιδος διδος Ἐλέ-
νης Γρηγορίου μετὰ τοῦ κ. Ἀλεξάν-
δρου Σακελλαρίου.— Ο συμπολίτης μας κ. Ἰωάν.
Ν. Μπεριστιανός πλοίαρχος καὶ ἡ
δις Εὐθυμία Τάκη Ἀγγουρά ἐτέ-
λεσαν τοὺς γάμους τῶν τὴν 30.12.
59 εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἀγ. Βασι-
λείου (Μετσόβου-Ἀθῆναι). Πα-
ράνυμφος παρέστησαν ὁ κ. καὶ ἡ κ.
Ἀθαν. Τραϊνοῦ.— Ο κ. Κ. Παπαδόπουλος καὶ
ἡ δις Σταυρούλα Κωνσταντινίδου ἐτέ-
λεσαν τοὺς γάμους τῶν εἰς Ἀγιον
Λουκά.— Ο Συμπολίτης μας κ. Μιχαὴλ
Σαλοῦρος καὶ ἡ Δεσποινὶς Καλλιό-
πη Δερεζέα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους
τῶν.Ἡ ἐφημερίς συγχαίρει θερμῶς
ὅλους τοὺς νεονύμφους.

ΘΑΝΑΤΟΣ

— Ἀπεβίωσεν εἰς Πέντε—Ο-
ρία ἡ πρεσβυτέρα Ἀσημούλα Κού-
τρα μήτηρ τοῦ ἱερέως Ἀθαν. Κού-
τρα. Θερμὰ συλλυπητήρια.— Ἡ συμπολίτις μας δις Χρυ-
σοῦλα Σ. Τσάτσουλου ἐπέτυχεν εἰς
τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῆς
Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας.

Σπύρος Ζήσιμος	1960
Βασιλικὴ Ἀγγέλη	1959—1960
Γεώργιος Γ. Μακρῆς	1960
Σίμος Λογιόπουλος	1958—1959
Νικόλαος Μπεριστιανός	1959
Παν. Μαρκεζίνης	1958—1959
Ἀναστ. Γεωρ. Μακρῆς	1960
Παρασκευῆς Σαλαμοῦρης	1960
Δις Νίκη Χατζηδράκου	1960
Κωνστ. Βλάχος	1960
Παρασκ. Α. Τσίπουρα	25 (1960)

Τὰ τέκνα τοῦ κ. Σωτηρίου Βή-
ρα Εὐσταθίου καὶ Κωνσταντίνου στὴν
Ἀμερικὴ, ξεκινοῦν γιὰ τὸ σχολεῖο.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ

Πρὸς

Τὴν Ἐφημερίδα τὸ «Γαλαξίδι»

ΠΕΙΡΑΙΑ

Παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστούμενοι
δημοσιεύσετε τὴν συννημένη ἀνα-
κοίνωσιν καὶ θέλετε μᾶς υποχρεώ-
σει.

Ἐν Γαλαξιδίῳ τῇ 6. 1. 1960

Μετὰ τιμῆς

ὁ Συμβολαιογράφος Γαλαξιδίου
ΠΑΝΑΓ. Γ. ΚΟΥΡΝΙΑΣΚατόπιν τῆς δημοσιεύσεως ἐκ-
κλήσεως ἡμῶν πρὸς καταβολὴν προ-
αιρετικῶν εἰσφορῶν διὰ τὴν ἀγορὰν
ἀρχαιοτήτων πρὸς τοποθέτησιν καὶ
διάσωσιν τοῦ ἀρχαίου τοῦ Συμβο-
λαιογραφείου ἐλήφθησαν αἱ κάτωθι
δωρεαί.1) Εὐθύμιος Ἡλίας Ζήσιμος δρχ.
100. 2) Εὐθύμιος Ἰωάν. Μοσχολιάς
δρχ. 100.Τοὺς δωρητὰς τούτους εὐχαριστῶ
θερμῶς καὶ ἐλπίζω βασίμως νὰ μι-
μηθῶν αὐτοὺς καὶ ἄλλοι καλοὶ Γα-
λαξιδιώται πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ εἰ-
ρημένου σκοποῦ.

Ἐν Γαλαξιδίῳ τῇ 6. 1. 1960

ὁ Συμβολαιογράφος Γαλαξιδίου
ΠΑΝΑΓ. Γ. ΚΟΥΡΝΙΑΣΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣΚαλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Γαλαξιδιω-
τῶν εἰς Γεν. Συνέλευσιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Κατα-
στατικῆς τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ
ὥραν 10.30 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ καφενείου «ΕΡΜΗΣ»
ἐν Πειραιεῖ (Ἀκτὴ Μικροῦ) μετὰ θέματα:

- 1) Λογοδοσία πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ.
- 2) Οικονομικὸς ἀπολογισμὸς ἔτους 1959
- 3) Παραίτησις τοῦ Δ. Συμβουλίου
- 4) Ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου τοιούτου.

Μὴ ἐπιτευχθεσμένης ἀπαρτίας ἡ Γεν. Συνέλευσις θὰ
πραγματοποιῇ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν— 7 Φεβρουαρίου
1960 ἐν τῇ αὐτῇ αἴθουσῃ, τὴν ἰδίαν ὥραν, μετὰ τὰ αὐτὰ ὡς
ἄνω θέματα καὶ ἄνευ ἐτέρας προεβλήσεως.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1960

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΜΑΣΤΟΡΙΚΟΣἩ Γ. Γραμματεὺς
ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗ

ΔΩΡΕΑΙ

Μᾶς ἀπέστειλαν:

— Ο συμπολίτης κ. Ἰωάν. Σταρά-
κης δρχ., 100 (ἐκατὸν) ὑπὲρ τῶν
σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.— Ο συμπολίτης μας κ. Γεώργιος
Ε. Μητρόπουλος καὶ Βούλα Γ. Μη-
τροπούλου, δρχ. 200 (διακοσίας)
εἰς μνήμην τῶν γονέων τῶν.— Ἡ κ. Εὐσταθία Βασιλά δρχ.
100 (ἐκατὸν) εἰς μνήμην τοῦ συ-
ζύγου τῆς ὑπὲρ τῶν Σκοπῶν τοῦ
Συνδέσμου.— Ο κ. Gus VOLOS (Κων.
Βούλγαρης) ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ
Συνδέσμου δολάρια 6.Τὸ Δ. Σ. εὐχαριστεῖ τοὺς δωρη-
τάς του.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Μᾶς ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν

τῶν οἱ κάτωθι συμπολίται:

Ἰσιδώρος Ζαχαρόπουλος	1959
Παναγιώτης Πορτοῦλας	1960
Γεώργιος Ζαγοράς	1959

— Μᾶς ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν

τῶν οἱ κάτωθι συμπολίται:

Ἰσιδώρος Ζαχαρόπουλος	1959
Παναγιώτης Πορτοῦλας	1960
Γεώργιος Ζαγοράς	1959

— Μᾶς ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν

τῶν οἱ κάτωθι συμπολίται:

Ἰσιδώρος Ζαχαρόπουλος	1959
Παναγιώτης Πορτοῦλας	1960
Γεώργιος Ζαγοράς	1959

— Μᾶς ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν

τῶν οἱ κάτωθι συμπολίται:

Ἰσιδώρος Ζαχαρόπουλος	1959
Παναγιώτης Πορτοῦλας	1960
Γεώργιος Ζαγοράς	1959

Ἰωάννης Καπᾶτσος	1959
Ἀθανάσιος Ἀρμύρας	1960
Βασιλικὴ Κ. Ἀγγέλη	1959—1960
Γεώργιος Γ. Μακρῆς	1960
Νικόλ. Τσαταλῆς	1960—1961
Σίμος Λογιόπουλος	1958—1959
Νικ. Μ. Μπεριστιανός	1959

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Μᾶς ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν

τῶν οἱ κάτωθι συμπολίται μας:

Ἀθηνᾶ Κάλεση	1960
Ἡλίας Τραγανῆς	1959
Κωνστ. Παπαδόπουλος	1960
Ἰσιδώρος Ζαχαρόπουλος	1959
Παναγιώτης Πορτοῦλας	1960
Γεώργιος Ζαγοράς	1959
Εὐθύμιος Τσαταλῆς	1959—1960
Ἀρὰ Δουρατσίνου	1958—1959
Ροδοῦλα Κουμπέου	1957—1958
Ζαφειρούλα Κατσούλη	1960
Ἰωάννης Σταράκης	1960
Δημήτριος Σταράκης	1960
Ἰωάννης Καπᾶτσος	1959
Παναγιώτης Κρίκος	1960
Ἀθανάσιος Ἀρμύρας	1960

— Μᾶς ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν

τῶν οἱ κάτωθι συμπολίται:

Ἰσιδώρος Ζαχαρόπουλος	1959
Παναγιώτης Πορτοῦλας	1960
Γεώργιος Ζαγοράς	1959

— Μᾶς ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν

τῶν οἱ κάτωθι συμπολίται:

Ἰσιδώρος Ζαχαρόπουλος	1959
Παναγιώτης Πορτοῦλας	1960
Γεώργιος Ζαγοράς	1959

— Μᾶς ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν

τῶν οἱ κάτωθι συμπολίται:

Ἰσιδώρος Ζαχαρόπουλος	1959
Παναγιώτης Πορτοῦλας	1960
Γεώργιος Ζαγοράς	1959

— Μᾶς ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν

τῶν οἱ κάτωθι συμπολίται:

Ἰσιδώρος Ζαχαρόπουλος	1959
Παναγιώτης Πορτοῦλας	1960
Γεώργιος Ζαγοράς	1959

«Ο τ α ν θ ε ς»

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

— Εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν Ναὸν Ἀγ.
Κωνσταντίνου τὸν τρέχοντα μῆνα ἐ-
τελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐκλεκτοῦ
φίλου μου Μιχαὴλ Ἡλίου μηχανοῦ
γού, μετὰ τῆς συμπαθοῦς διδος
Οὐρανίας Κουτσοπετάλου. Εἰς ἀμ-
φοτέρους εὐχομαι ὁλοψύχως βίον
εὐτυχῆ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜ. ΠΑΠΠΑΣ

ΔΩΡΕΑΙ

Εἰς Ἐπαγγελματικὴν ἢ οἰκονο-
μικὴν Ἐξέτασιν πέντε δρχ. πέντα-
κοσίας (500) εἰς μνήμην Εὐθυμίας
Γαλαξιδίου.Εἰς Φιλοδασικὴν ἢ κ. Ρηγοῦλα
Κατσανάκη δρχ. ἑκατὸ (100) εἰς
μνήμην τοῦ συζύγου τῆς.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

— Ἐλπίς Εὐθ. Λατσοῦδη διὰ τὸ ἔ-
τος 1959 — 60.
Δημήτριος Μητάκος ἐγγράφε-
ται διὰ τὸ ἔτος 1960.

ΔΩΡΕΑΙ

Πρὸς τὸν Φιλανθρωπικὸν

1) Ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ἀδελφότης «ΟΙ-
ΑΝΘΗΣ» δολ. πενήνηκοντα (50).2) Ὁ Κύριος Ἰωάννης Μπέρτης
εἰς μνήμην τῆς μητρός του δραχμὰς
διακοσίας (200).3) Ἡ οἰκογένεια Αἰκατερίνης Στέ-
φου εἰς μνήμην τῆς θυγατρὸς καὶ ἀδελ-
φῆς Εὐθυμίας δρχ. πεντακοσίας (500).4) Ὁ Κύριος Ἰωάννης Σταράκης
δρχ. ἑκατὸ (100).5) Ὁ Κ. Κώστας, Ἀνδρ. Μητρό-
πουλος δρχ. πεντακοσίας (500).Εἰς μνήμην τῶν γονέων τοῦ Ἀνδρέα
καὶ Ἐλένης καὶ ἑκατὸν πενήντα (150)
εἰς μνήμην τῶν νουῶν τοῦ Ἡλίου καὶ
Αἰκατερίνης Κυριακῆ.6) Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Κουμποῦρη
δρχ. πεντακοσίας (500) εἰς μνήμην
τῆς μητρός τῶν Ἀγγέλας Οἰκονόμου.7) Ὁ Κύριος καὶ ἡ Κα Μητάκου
δρχ. ἑκατὸ (100) ἀντὶ στεφάνου εἰςΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΥΝΙΧΩΡΗΤΩΝ

ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ

— Ἐν Ἀθήναις —

Εὐχεται εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ, τοὺς
ἀπανταχοῦ Βουνιχωρητὰς νὰ διέλ-
θωσι τὸ νέον ἔτος 1960 μετὰ ὑγείαν
χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Ὁ Πρόεδρος

ΑΝΑΓΝΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

μνήμην τῆς θείας τῶν Ἀγγέλας Οἰκονό-
μου.8) Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Παπαπαναγιώ-
του δρχ. ἑκατὸ (100) ἀντὶ στεφάνου
εἰς μνήμην τῆς θείας τῶν Ἀγγέλας Οἰ-
κονόμου.9) Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Ἀνδρεοπού-
λου δρχ. ἑκατὸ (100) ἀντὶ στεφάνου
εἰς μνήμην Ἀγγέλας Οἰκονόμου.10) Ὁ Κύριος Ἡρακλῆς Ἀρβανί-
της δρχ. ἑκατὸν πενήντα (150) εἰς μνή-
μην Ἀγγέλας Οἰκονόμου.11) Ὁ Κύριος Εὐθύμιος Γεωργαν-
τῆς δρχ. ἑκατὸ (100) εἰς μνήμην τῆς
συζύγου τοῦ Εὐγενίας, τῶν γονέων του
καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Δημητρίου.Ἀπαντᾶς τοὺς δωρητὰς εὐχαριστοῦ
μεν θερμῶτα.

Ἡ Πρόεδρος

ΕΛ. ΛΑΤΣΟΥΔΗ

Ἡ

Μην ξεχνάτε την Κυριακή (31 Ιανουαρίου) είναι η ημέρα του Γαλαξειδιωτισμού Γενικό προσκλητήριο όσων αγαπούν το Γαλαξείδι. "Όλοι στο καφενείο «ΕΡΜΗΣ»

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΗΤΕΣ

"Όπως ασφαλώς θα έχετε προσέξει, αγαπητοί μου φίλοι, καθημερινώς ο ημερήσιος και ο περιοδικός τύπος δημοσιεύει ενδιαφερόσας ειδήσεις σχετικά με την πρόοδο των έρευνών δια την αντιμετώπιση των ασθενειών. Έκατοντάδες σοβαρών έρευνών, ιδρυμάτων και πανεπιστημίων προσπαθούν να εισχωρήσουν στον άγνωστο κόσμο των μικροοργανισμών ώστε να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά. Αλλά μη νομίζετε πως θα ασχοληθώ στο σημερινό μου σημείωμα με τας σοβαράς αυτές προσπάθειες της επιστήμης. Θέμα μου θα είναι αι φαιδρά προσπάθειαι των διαφόρων ζηλωτών της δόξης του Φλέμιγκ που προσπαθούν να ανακαλύψουν με τα ίδια των πρωτόγονα μέσα το φάρμακον πανάκεια. Και εις αυτόν τον τομέα υπάρχει μία εξαιρετική δραστηριότης εκ μέρους των πάντων και σε όλα πρωτοπόρων Έλλήνων.

Υπάρχουν φίλοι μου εις την χώραν μας περί τα επτά εκατομμύρια, πρακτικών Έλλήνων ιατρών. Με άλλα λόγια όλοι μας κρύβουμε στο υποσυνείδητό μας ένα πλούσιο ιατρικό ταλέντο.

Και η απλουστεύσα ασθένεια θα αντιμετώπιση πρώτα με τα γιατροσόφια των συγγενών, των γνωστών και των φίλων και αν δεν βελτιωθεί ή κατὰστάσις τότε κατ' ανάγκην καταφεύγουν εις τόν ιατρόν.

Δηλαδή αυτός που θα έπρεπε να εξοικονομήσει, ερωτάται τελευταίος και ως επί το πλείστον εκτός της αρχικής ασθένειας αναλαμβάνει να εξαλείψει και τα δυσάρεστα επακόλουθα των προηγουμένων γιατροσοφοποιήσεων.

Και αν έχετε αντίρρησης σας προτείνω να προσφισθίτε ενώπιον τρίτων για κάποια υποθετική νόσηση και άμεσως όλοι οι άκροαταί θα σπεύσουν να σας προτείνουν ιασηφίμους: τρόπους θεραπείας και θα προσούν εις λεπτομερείς διαγνώσεις με ύφος καθηγητών του Πανεπιστημίου.

Συμβαίνει κάποτε να υπάξουν και συμπτωματικά επιτυχία αι όποια συνεπικουρούμεναι από την ανθρωπιστικήν διδασιν φέρουν στο προσκήνιον με μαθηματική ακρίβεια έναλλαχής δλίγων μηνών διάφορα κίτρινα, κόκκινα ή πράσινα ύδα που σαν κοσμοσωτήρια που είναι γίνονται άμεσως θέματα δημοσιογραφικής έκμεταλλεύσεως και όταν κάποτε φθάσουν στο ιατροσύνδριον αποδεικνύονται ότι ωφελούν μόνον όταν ληφθούν... ως θέματα θεατρικών επιθεωρήσεων ή εθνιογραφημάτων.

Εκτός όμως των αλχημιστών υπάρχουν και πολλοί που πιστεύουν εις τας υπερφυσικάς δυνάμεις. Έφωδιασμένοι με εξαιρετικές — κατὰ την γνώμην τους — δυνάμεις προσόντα π. χ. σφιχτά φρυδιά, άσκητική φυσιογνωμία κλπ. Ξεφυτρώνουν άδικοκα πρὸς μέγιστον τρόπον των παθογόνων μικροβίων που άπελπίσμενα εϊδοποιούνται μετὰ τὸν : Φεύγετε να φεύγουμε γιατί τὸ θῆμα μας θὰ τὸ κοιτάξῃ κατὰματα ἡ ἀκατανίκητη ἀσκήτρια Κα' Αλεξάνδρα Μαγδαλά, ὁπότε πᾶμε ὅλα χαμένα. Καί τρέπονται εις φυγήν τὰ μικρόδια καὶ ἀναπέμπουν δέσεις, οἱ πιστεύσαντες καὶ ἰαθέντες, ἐξορκίζοντες τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἕως οὗτο ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς δόση τέλος εἰς τὰς τελετάς αὐτάς.

Με τὴν δραστηριότητα τῶν ἑρασιστεχνῶν καὶ ἰδεολογῶν αὐτῶν ἀνθρώπων πλήττονται ἀνεπανόρθωτα οἱ ἐπαγγελματίαι ἀπατεῶνες οἱ ἀποκαλούμενοι πρακτικοὶ θεραπευταί. Τὰ ἀφελῆ των θύματα στρέφονται πρὸς ἄλλας κατεβύβανεις καὶ γι' αὐτὸ, ὅπως ἔτυχε νὰ μάθω, μελετοῦν νὰ ἐπιστημονικοῦσιν τὸ ἀνεπίσημως ὑφιστάμενον σωματεῖον τῶν Έλλήνων κομπογιαννιτῶν πρὸς περιφύρησιν τῆς πελατείας τῶν καὶ

Ἡ ἀρχὴ τοῦ δρόμου τῆς Πέρα — Πάντας

(Φωτογρ. κ. Κ. Βλάμη)

ΝΕΙΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τικό αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν ἐνδιέφερεν, ὑπῆρξεν ὅμως ἡ ἀφορμὴ, ὅπως λέω καὶ παραπάνω, γιὰ τὴν ἐπάνοδό μου στὴν ὑπόθεσί μας.

Παίρνω λοιπὸν τὴν πρωτοβουλία καὶ ὁ ἴδιος ἀνεβαίνω στὴν... ἔδρα νὰ δικάσω ἐκ νέου τὸν κατηγορούμενον παιδόκοσμό μας.

Ἀλλά... περίεργο! Ἀπ' τίς πρώτες καὶ ὅλας στιγμῆς τῆς δίκης καταλαβαίνω τὴν διάθεσί μου νὰ εἶναι δυσμενὴς γιὰ τὸν κατηγορούμενον. Καὶ ἡ δίκη προχωρεῖ, ἀλλὰ ὁ δικαστὴς ἐχει θγάλει ἤδη τὴν ἀπόφασί του καὶ δὲν μένει παρὰ νὰ τὴν ἀπαγγεῖλῃ. Δὲν λείπουν δέξασα οἱ ἀντεγκλίσεις καὶ οἱ διαμαρτυρίες τῶν... συνηγόρων ὑπερασπίσεως, ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ «χειρότερα παιδιὰ» δὲν εἶναι παρὰ ἀπλῆ παρεξήγησι τῆς ζωτανίας, τῆς ζωηράδας ἂν θέλετε, ποὺ διακρίνει τὸν παιδόκοσμό τοῦ τόπου μας.

Ἀλλὰ ὁ... δικαστὴς δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐνδῶσῃ καὶ νὰ λάβῃ ὅτ' ὅντιν ὅλα τοῦ, τα τῶν συνηγόρων. Προχωρεῖ με ρυθμὸ γοργό καὶ ἡδὴ διανύομεν τὰ τελευταῖα λεπτὰ τῆς δίκης.

Ἡ στίγμῃ ἐσήμανε. Σιωπὴ ἀπλώσεται στὴν αἴθουσα καὶ ὁ δικαστὴς ἀκούγεται νὰ ἀπαγγέλλῃ τὴν ἀπόφασί του, ποὺ εἶναι κατηγορηματική: «Ὁ δικαστήριον ἀκούσαν... κλπ., κηρύσσει ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον».

Αἰσθησις τὸν ἀκροατήριον. Ὁ κατηγοριοζοπακτικὴς δικαίωται κατὰ τὸ π. πανηγυρικό.

Καὶ τώρα, ἀφοῦ ζητήσω συγγνώμην ἀπ' τὸν ἀναγνώστη γιὰ τὸ μακροσκελὲς τοῦτο πρόλογον, θὰ μῆδ' ὀσὶν οὐσία, γιὰ τὴν ὁποία καὶ ἡ παρούσα ἐργασία.

Ὅπως λοιπὸν θὰ μαντέψατε, ἐάν θέσαιο τὸ μαντέψατε, στὰ πρόσωπα τοῦ παιδόκοσμου ποὺ ἤδη δικάσθηκε, οὐσιαστικὰ καταδικάσθησαν ἄλλοι.

Κι' αὐτοὶ οἱ ἄλλοι δὲν εἶναι παρὰ οἱ γονεῖς μαζί με τίς ἀρχές γενικά. Οἱ πρώτοι γιὰτί με τὴν ἀδιαφορία τους ἡ τοῦλάχιστον τὴν ἑλλειπή καὶ

.....

ἀνοδὸν τῶν εἰσπράξεόν των. Μερικοὶ ἄλλωστε ἔχουν συστηματοποιοῦσιν τὴν δουλειά τους, ὅπως μοῦ διηγήθηκε γνωστός μου ὀρθοπαιδικὸς ἐκ τῶν ἀρίστων τοῦ εἴδους του.

Καθημερινῶς ἀπὸ τὸν προθάλαμό του ἔνας ἀριθμὸς ἐκ τῶν ἀναμενόντων ἀσθενῶν ἐρευνεῖ πρὶν νὰ προλάβῃ νὰ ἐξετασθῇ. Ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου ἐδόθη κατόπιν συστηματικῆς παρακολούθησος. Εἰς τὴν αἴθουσα ἀναμονῆς καὶ εἰς τὸ πᾶ πλῆρες ἀσθενῶν ἐνεφανίζετο μία κυρία με προχείρους ἐπιδεδεμένο καὶ δὴθεν πασιμένον τὸ χερί της. Ἡ κυρία ἐν μέσω στεναγμῶν καὶ δυσφορίας γιὰ τὴν παραινόμενη ἀναμονὴ ἔλεγε: πῶς καλλίτερα εἶναι νὰ πᾶν νὰ τὴν δῇ ὁ τᾶδε πρακτικὸς ἱατρός; εἰδικὸς στὰ ὀρθοπαιδικὰ ποὺ ἔχει γι' αὐτὸν, ὅπως ἔτυχε νὰ μάθω, μελετοῦν νὰ ἐπιστημονικοῦσιν τὸ ἀνεπίσημως ὑφιστάμενον σωματεῖον τῶν Έλλήνων κομπογιαννιτῶν πρὸς περιφύρησιν τῆς πελατείας τῶν καὶ

ἀψυχολόγητη προσπάθεια, στὴ διάπλασι καλοῦ χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν τους, καὶ οἱ δευτέρες γιὰτί, με τὴν ἀδράνεια ποὺ τίς χαρακτηρίζε δὲν ἔκαμαν τίποτε στὸν τομέα αὐτὸν τοῦλάχιστον, με τὴν τόσο κεφαλαιώδη σπουδαιότητα, τῆς δημιουργίας καλῶν καὶ ἱκανῶν στελεχῶν τῆς αἰσανῆς κοινωνίας. Καὶ γιὰ νὰ γίνω σαφέστερος, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἀπολύτως πρόθεσι νὰ θίξω πρόσωπα, θὰ πᾶ αὐτὸ ποὺ θέλω, ὅπως τὸ καταλαβαίνω.

Ἡ χώρα μας— ὅλοι τὸ ξέρουμε— εἶναι πτωχὴ καὶ δὲν ἔχει τίς δυνατότητες νὰ καλύψῃ ὅλες τίς ἀνάγκες τοῦ πληθυσμοῦ της. Ναί, ἀλλὰ, ἀκριβῶς γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ οἱ κατὰ τόπους ἀρχές πρέπει νὰ ὑπενωμίζουν καὶ νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὴν πολιτεία τὴν βοήθειά της. Προσαρμοσμένο στὴ περίπτωσι παραδειγμα ἀποτελεῖ ἡ λαϊκὴ παροιμία «ἂν δὲν κλάψῃ τὸ παιδί καὶ μὴ νὰ... κλπ.». Ἐ, οἱ ἀρχές ποὺ λέω παρὰ πάνω, ὅσο μπορᾶ νὰ γνωρίζω καὶ νὰ καταλαβαίνω, δὲν φάνασαν, δὲν κινήθηκαν ὅσο ἔπρεπε τοῦλάχιστον.

Τώρα ὅμως ποῦ, ὅπως ἀκούω καὶ διασάω, τὴν θέσι τοῦ κοινοτικοῦ ἀρχόντου κατέχει πρόσωπον με ἀρετὴς σπάνιες καὶ ἱκανότητες, ἡ ἀξίωσις καὶ σεβαστὴ κ. Τσιγγουλί, ὅς ἐλπίσωμεν ὅτι πολλὰ «κακὰ κείμενα» θὰ παταχθοῦν καὶ θὰ ἐκλείψουν καὶ ἔργα προσδοκῶν καὶ πολιτισμοῦ θὰ πάρουν τὴ θέσι τους.

Ἀλλὰ καὶ με τὸ δίκιο του, θὰ ἀναρωτιέται ὁ ἀναγνώστης καὶ ἀγανακτισμένος θὰ ρωτήσῃ: Ποιὰ, τέλος πάντων, εἶν' αὐτὰ τὰ «κακὰ κείμενα»; Ἀναφέρει ἕνα. Σπεῦδε λοιπὸν νὰ τὸ πρᾶξῃ.

Ὁ ἀρχίσω λοιπὸν με τὸ συχνὸ στὸν τόπο μας, τὸ Γαλαξείδι, φαινόμενο, ποὺ ὁ παιδόκοσμός μας σκόρπισε σὲ γκρουπ στὰ διάφορα σημεία τῶν δρόμων, περνάει τίς ἐλευθερὲς ὁδὸς του με σπρωξιές καὶ φωνασκία. Καὶ μπορεῖ, βέβαια, μ' αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ ψυχαιγῶνται, ἀλλὰ τοῦ εἴδους αὐτοῦ

πιδεικτικὰ ὅποτε οἱ πλέον ἀφελεῖς καὶ εὐπιστοὶ τῶν ἀκροατῶν τῆς παρεστῶντος καὶ τὴν παρακαλοῦσαν ἂν ἦταν δυνατόν να τοὺς πάρῃ με τὸ αὐτοκίνητό της καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ στὸν ὀρθοπαιδικὸ τὸν εἰδικὸν κενθῆντα ὅχι στὴν Ἀκαδημία τῶν Παισιῶν ἀλλὰ στὴν στάνη τοῦ διὰ σῆμου Μπάριμα Μήτρου!! Δηλαδή ὀργανωμένη ἀπάτη ἡ ὁποία καὶ ἔλαβε τέλος διὰ τῆς ἀδόξου ἀποπομπῆς τῆς τῶσον πασχούσης κυρίας.

Κατόπιν αὐτοῦ πᾶς νὰ μὴν τρίξουν τὰ δύσμοιρα ὅσα τοῦ Ἰπποκράτους καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ στὸ ἀφανὲς τους μνημα;

Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς πᾶ σήμερα, αγαπητοί μου φίλοι, καὶ ἂν ἀντὶ νὰ σᾶς διασκεδάσω, σᾶς μελαγχολῆσαν τότε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ πᾶτε εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τοῦ ξεματιάματος κυρὰ Μαριγῶ ἡ ὁποία ἀντὶ λογικῆς ἀμοιβῆς θὰ σᾶς ἐπαναφέρει τὴν καλὴν σας διάθεσιν.

Θ. Γ. Κ.

ΔΕΛΦΙΚΗ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΦΩΚΙΔΟΣ

Εἰς τὰς κατὰ τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1959 γενομένης ἀρχαιερείας τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου ἐξελέγησαν καὶ ἔλαβον τὰς κατωθὶ θέσεις:

- 1) Πρόεδρος Κοράκης Δημήτριος (ΑΣΟΕΕ),
- 2) Ἀντιπρόεδρος, Ἀνάγνω Χάρρου (Νομικῆς),
- 3) Γενικὸς Γραμματεὺς, Σοφὸκος Εὐστράτιος (ΑΣΟΕΕ),
- 4) Ταμίας Τεμπέλης Κωνσταντ. (Μαθηματ.),
- 5) Μέλη, Ἀνδρέου Γεωργ. (Α.Σ. Β.Ε.), Γάτος Βασίλ. (ΑΣΟΕΕ), Ταγκαλάκη Εφῆ (Νομικῆ).

ἡ ψυχαιγία καὶ φθνή εἶναι καὶ καθόλου ἐποικοδομητικὴ στὸ χαρακτήρα. Ἀπειρα προτιμότερον θάταν οἱ ὁδρε αὐτὲς νὰ ἀξιοποιηθοῦν στὴν αἴθουσα τοῦ προσκοπικοῦ κτιρίου, στὸ γυμναστήριον, στὸ γήπεδο!

ΤΑΚΗΣ ΚΑΤΙΚΑΣ

(Συνέχεια στὸ προσεχές)

Σημειώνουμε δυὸ λόγια γιὰ τὸν συντάκτη τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου, γνωρίζοντες τὸν ἀγῶνα τοῦ νέου συμπόλιτου μας γιὰ μία θέσι στὴ ζωῇ.

Κι' ἄκόμα, γιὰ νὰ τοῖσουμε, τί ὅλοι μας μποροῦμε νὰ κάνομε ἂν ἐνωθῶμε καὶ ὀργανωθῶμε καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα: τὴν ὀλικὴ καὶ ἠθικὴ βοήθεια πολλῶν νέων μας πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν.

Κι' εἶναι τοῦτο ἀνάγκη, γιὰτί ὅλα τὰ παιδιὰ δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ προχωρῶσιν στὴν ζωῇ ὅταν αἰερούνται καὶ τὰ στοιχειώδη ἀκόμα μέσα.

Ὁ κ. Τάκης Κατικός γεννήθηκε στὸ Γαλαξείδι τὸ 1931 ἀνήκει δὲ εἰς ναυτικὴν οἰκογένειαν. Ὅταν εὗρεκε πο ἀκόμη εἰς τὸ λίκνον τῆς ζωῆς ἔχασε τὸν πατέρα του καὶ μετὰ τῶν δυὸ ἀδελφῶν ποῦ ἔμειναν ὀρφανοὶ δίχως κα νέναν ἀπολύτως πόρον ζωῆς καὶ με μὴτέρα κυνηγὴν σκληρὰ ἀπὸ τὴν μοῖρα (ψυχασθῇ).

Οἱ μόνον σύντροφοι τοῦ ἐκλεκτοῦ σὴ μερὰ νέου συμπόλιτου ὑπῆρξαν αἱ στερεῖς καὶ αἱ πικρὲς ἀπὸ τὰ πρώτα παιδαστικά θήματα. Ἀένας, ἄνισος καὶ σκληρὸς ἀγῶνας γιὰ ἐπιβίωσι. Ὁ μεγάλος ἀδελφὸς ποὺ ἐρχεται στὴν Ἀθῆνα πρὸς ἀναζήτησιν μιᾶς τύχης καὶ ἀκολουθεῖ καὶ ὁ ἴδιος. Ὁ πόθος του γιὰ νὰ σπουδᾷσαι τσακίζεται μπρὸς τὴν σκληρὴν πραγματικότητα τῆς πρωτεύουσας καὶ ἡ πάλιν γιὰ τὴν ἐπιβίωσιν κερδίζει ὅλον τὸν χρόνον του. Με ὑπομονή, πίστη καὶ θέλησιν διαλύονται τὰ πολλὰ σύγνεφα καὶ ὁ νέος μας διακρίνει κάποια φῶς.

Γίνεται φοιτητὴς στὴν Πάντειο Σχολή, ἐργάζεται σὲ κάποιο λογιστήριον καὶ δίδει ἐξετάσεις στὴν Εἰσαγγελία Ἀθηνῶν ὅπου ἐπέτυχε καὶ ἀναμένει τὸν διορισμόν ποὺ ὡς δικαστικὸ ὑπάλληλον.

Ἡδὲ τὸ ὀρφανὸ ποὺ ἡ ζωῇ ἦταν γι' αὐτὸ ἕνας σκληρὸς στίθος, εἶναι πᾶτερας ἐνὸς παιδιοῦ ποὺ ἀσφαλῶς θὰ τὸ διδάξῃ τί σημαίνει ΠΙΣΤΗ, ΕΛΠΙΔΑ καὶ ΘΕΛΗΣΗ.

«Καὶ ἐπὶ Γῆς Εἰρήνην»

Ἡ ἰδέα ἐνὸς μικροῦ Γαλαΐου χωρικοῦ ποὺ φαντάζεται ὅτι μπορεῖ νὰ σηκώσῃ στοὺς ὤμους του τὸ βάρος ὁλόκληρου τοῦ κόσμου, νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ σκλαβωμένα ἔθνη καὶ νὰ φέρῃ κοντὰ τοὺς κείνους ποὺ πόνεσαν καὶ κείνους ποὺ στέκονται βουβοὶ κάτω ἀπ' τὴν τυραννία, μᾶς κάνει ν' ἀναπολύσωμε καὶ πάλιν τὴν πορεία τῆς ζωῆς τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ὀραϊότερης τῶν θρησκειῶν.

Ὁ κόσμος ξεκίνησε ἀπὸ μιὰ ἀγριότητα γιὰ νὰ ἐξελιχθῇ σὲ μιὰ βαθυμίδια πολιτισμοῦ — ὅταν ἦρθε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο ὅλα ἦσαν σὲ ἐξαθλίωσιν καὶ διαφθορά. Καὶ νὰ ποῦ στὸ κακόγουστο ὄργιο τοῦ μάρμαρου καὶ τοῦ χρυσαφιοῦ ἦρθε ἀνάλαφος ὁ Ναζωραῖος, ὁ ἀπλὸς ἄνθρωπος. Πάψανε νὰ ὑπάρχουν θεοὶ καὶ ὑπάρχει ὁ Ἀνθρώπος, ποῦ τ' ὄνομά του δὲν ἦχοῦσε ἐπίσημο καὶ ἄγριο. Ὅχι τὸ μαστίγιον καὶ ἡ βία ἀλλὰ μιὰ μουσικὴ ἀνέδασε τὸν ἄνθρωπο ψηλά, αὐτὴ ἡ ἀκατανίκητη δύναμις τῆς ἀσπλῆς ἀλήθειας.

Κι' ἦταν πραγματικὰ ἡ διδασκαλία τοῦ σάν ἀπὸ θεϊκὴ προέλευσις. Ἡ ἀπόλυτη ἀγνότητά του ἡ ἴδια τοῦ ἡ ζωῇ ποῦναι ἕνα μεγάλο παράδειγμα, ἀνεβάξει ὁλόκληρον τὸ πλάνο σὲ ὕψος ρομαντικῆς τέχνης.

Ἐζησε μόνον 33 χρόνιαν, κι' ἦταν αὐτὸς ποὺ ἔδωσε τὸ κλειδί τῆς εὐτυχίας τοῦ κόσμου με τὸ «Ἀγαπάτε ἀλλήλους».

Γέμισε τὸν κόσμο με συνθήματα ἀγάπης, διαβίσεις καὶ εἰρήνης. Κι' ἦταν αὐτὸς ποὺ κτύπησε τὴν ὑπερβολή, τὴν ἀδίκια. Καταδίκασε τίς ἐπιδεικτικὰς κοινὲς δωρεές καὶ δὲν δίστασε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ χτυπήματα τῶν Φαρισαίων καὶ νὰ στραφῇ ἐναντίον τους—οἱ ὅποιοι τελικὰ τὸν δόγησαν στὸν γολγοθᾶ.

Ὅλοι ἐκείνοι ποὺ ἀκούσαν τὰ ἀπλά ἀλλὰ γεμάτα σοφία λόγια τοῦ ξεχνούσαν τὸν πόνο τους, κι' ἦταν γι' αὐτοὺς ἡ φωνὴ τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀγάπης σάν ἡ μελωδία κώτερη ἀρμονία.

Ὅλοι αὐτοὶ ποὺ ἦταν γύρω του τὸν καταλάβαιναν γιὰτί μιλοῦσε με παραβολὰς παρμένες ἀπ' τὴν καθημερινὴν ζωῇ, ἐξηγώντας τὴν ἀλήθεια στὸ φῶς τῆς καθημερινῆς ὑπαρξῆς.

Ἀνεξαρτήτως τῆς θείας του καταγωγῆς συγκέντρωσε γύρω στὴν ὑπέροχον φύσιν του τὴν ἀρμονία τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ αἰσθήματος καὶ κανεῖς ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ δὲν ἔφυγε τόσο πικραμένος ἀπ' τὸν κόσμο, πιδὸ ἀπελπισμένος καὶ ἐγκαταλειμένος.

Κανεῖς ἄλλος δὲν ἐνοιωσε βαθύτερα τὸν πόνο τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡδανικὴ τοῦ κοινωνία τοποθετήσιν σὲ δύο μεγάλες δόσεις, ποῦ στὴν οὐσία δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ἰσότητά καὶ ἕνας, ἐξω ἀπὸ τίς διαφορὲς θεωρίες, βιβλιοθήκες.

Ὁ HENRI BARBUSSE ποὺ θέλησε νὰ γράψῃ με τὸν «Ἰησοῦ» ἕνα εὐαγγέλιο ἐπαναστατικῆς πίστεως, ἤξερε νὰ ἐμφανίσῃ κι' ἕνα βιβλίο ἀγάπης καὶ ἀνθρώπινης ἐσωτερικότητος. Ὁ BARBUSSE λέει στὸν πρόλογον τοῦ βιβλίου του «δὲν θέλησα νὰ δείξω πορὰ ἕνα πλᾶσμα ποὺ ἀναζητεῖ ὅτι εἶναι δυνατόν, μιὰ μορφή πεινασμένη ἀπὸ φῶς...».

Πόσοι καὶ πόσοι δὲν ἔχουν ἀσχολεθῇ γιὰ τὸν Χριστὸ, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς καὶ ὁ Ρενάν με τὸ βιβλίο του «ὁ βίος τοῦ Ἰησοῦ», ἕνα νέο εὐαγγέλιο — ὅπως τὸ ἀποκαλοῦν μερικοὶ. Μὰ καὶ μεῖς ὅλοι ἀναζητᾶμε νὰ πλησιάσωμε ὅσο τὸ δυνατόν κοντὰ σ' Ἐκεῖνον ποὺ τὸν πιστεύουμε. Κι' ἔτσι μελετώντας γι' Αὐτὸν βρισκόμαστε κοντὰ στὴν Ἀλήθεια.

Ὁ Dante λέει ὅτι «ἡ θλίψη μᾶς ξανασυνδέει με τὸν θεόν». Γιατί τό τε μόνον ἴσως λόγῳ τῆς ἀδυναμίας μας ἀποζητᾶμε τὴν βοήθειά του.

Τώρα οἱ καμπάνες χτυποῦν γιὰ ν' ἀνοστήλωσιν στὴ μνήμην τῶν ἀνθρώπων τὸ μεγάλο γεγονός τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ποῦ νὰ φανταστῇ τὸ φτωχὸ ζευγάρι ποὺ κατέβαινε γιὰ τὴν ἀπογραφή — περ-

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

(Συνεχεία εκ της 1ης σελίδος)
παγγελματικά μου ασχολία (υπερβολικός φόρτος εργασίας) δεν μου επιτρέπουν, προς το παρόν, να έχω διαθέσιμον ούδεν τον ελάχιστον χρόνον προς εκπλήρωσιν των καθηκόντων μου ως Γενικού Γραμματέως του Συνδέσμου μας.

Ομολογώ ότι αυτό με θλίβει δλως ιδιαίτερα, διότι έχω δειναρά και υψηλάς φιλοδοξίας δια των Συνδεσμών μας, δυστυχώς όμως πρό της πραγματικότητος, ως εμφανίζεται αυτή σήμερον, αδυνατώ να πράξω αλλέως.

Θέλω να πιστεύετε, Σεβαστέ μοι κ. Πρόεδρε, ότι, τόνον Υμείς, δσον και οι άλλοι αξιότιμοι συνεργάται μου εν τω Συμβουλίω, μου είσθε πάρα πολύ συμπαθείς, μετά πολλής δέ πικρίας θα παύσω του λοιπού να συνεργάζωμαι μαζί σας.

Διά της παρούσης μου Σας διαβεβαιώ και δι' Υμών όλους τους αγαπητούς Συμπολίτας, τους εν τω Συνδέσμω και τους εκτός αυτού, ότι δεν θα παύσω να διαπνέομαι υπό των αυτών, ως και πρότερον, αίσθημάτων αγάπης και φιλίας προς όλους Υμάς, και ότι πάντα θα παρακολουθώ τα ζητήματα άπασα σχολούν των Συνδεσμών μας και κατ' επέκτασιν και αυτά της προσφιλούς μας Πατρίδος, εκπράζων άμα την εύχην, όπως συντόμως αι άπασχολήσεις μου μου επιτρέψουν και πάλιν την ως και μέχρι τούδε ενεργών ανάμειξιν μου. **Επί τούτοις, δέξασθε παρακαλώ κ. Πρόεδρε, τας θερμάς μου εύχαρίστηας δια την συμπαραστάσιν σας εις τα καθήκοντά μου όμοι με την έκφρασιν του σεβασμού και της εκτίμησέως ά τρέφω προς Υμάς.**

Την θερμήν παράκλησιν όπως εύχαριστήσετε εκ μέρους μου όλους τους έκλεκτους και αγαπητούς συνεργάτας εν τω Συμβουλίω και διαβιβάσετε αυτοίς τους θερμούς μου πατριωτικούς χαιρετισμούς.

Διατελώ μετά πλείστης τιμής
ΜΑΝΟΣ Δ. ΧΑΤΖΗΣ
Γεν. Γραμματέας του «ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ»

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Παρακαλείσθε όπως τή φροντίδι Σας δημοσιευθή ή παρούσα εις τόν άγαπητό μου «Γαλαξειδί» δι' ό και σας την αποστέλλω μετ' αντιγράφου.

Τό Δ. Σ. εις έκτακτον συνεδρίσιν του συνεζήτησε την επί στολήν του κ. Χατζή, ως και τό

ΝΑΥΤΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατόπιν επιτυχών εξετάσεων έλαβεν τό δίπλωμα Πλοίαρχου Β' τάξεως ό Συμπολίτης μας κ. Κων. Τσούνας.

—Επίσης κατόπιν επιτυχών εξετάσεων έλαβεν τό Δίπλωμα Μηχανικού Β' Τάξεως ό Συμπολίτης μας κ. Γεώργιος Γκούλντας.

—Ανεχώρησαν ναυτολογηθέντες οι Συμπολίται μας κ. κ. Ιωάννης Μητρόπουλος, Δημήτριος Λογοθέτης και Παν. Αεκούδης, Μηχανικοί.

—Οι Λόκμοι Πλοίαρχοι, Άλέκος Αρδανίτης, Κωνσταντίνος Γούναρης και Θωμάς Λατσούδης και οι Άναστάσιος Κούστος, Άναστάσιος Μπάσης, Νικόλαος Βογιατζής, Ιωάννης Χονδρομαχάλης, Νικόλαος Γούναρης, Άνάργ. Κουμπούρης, Σωτήριος Διόγος, Ιωάννης Τούβλας, Νικόλαος Ζέρβας, Δημ. Σουλάντζος, Νικόλαος Σταμπουλής, Κυριάκος Κυρίκος, Εύθύμ. Μαμαρέλης, Νικόλαος Λαλεγιάννης, Μιχαήλ Μαστροπαναγιώτης, Εύθύμιος Μαργάκης και Γεώργιος Μαργάκης.

—Αφίχθησαν δέ προς άνάπαν σιν οι κ. κ. Χαράλαμπος Αλιόσης, Ιωάννης Κυρίκος, Σταμ. Σταματοπούλος, Ιωάνν. Παπαδόπουλος, Παν. Κουμπούρη, Σταύρος Διόγος, Νικόλαος Τραγανής.

~~~~~
ώντας άπ' την Βηθλεέμ — ότι εκεί σέ μία φτωχή φάτνη, κείνη τή νύχτα στις 25 του Δεκέμβρη, θα γεννιόταν ό άνθρωπος που θ' άλλαζε την όψη του κόσμου.

—ΑΣΠΑ ΛΑΓΓΟΥΡΑΝΗ

θέμα της παραίτησέως ολοκληρώρου της Διοικήσεως. Δι' επιστολής εγνώρισεν εις τόν κ. Χατζήν ότι ή παραίτησίς του δεν γίνεται δεκτή, του έξέθεσε δέ την άπόφασιν, όπως εις την Γ. Συνέλευσιν δλοκληρώρ ή Διοίκησις παραίτηθ. Έν συνεχεία έκάλεσε τόν κ. Χατζήν όπως παραμείνι εις τήν θέσιν του, μέχρι της Γ. Συνελεύσεως. Ο κ. Χατζής, δια δευτέρας επιστολής έξεδήλωσε την οριστικήν άπόφασιν του όπως επιμείνι εις τήν παραίτησιν του καθ' όσον, ως τονίζει, «έξ άρχής και έκ πεποιθήσεως άδυνατεί να είναι μέλος — τυπικός, διότι ούσιαστικώς είναι άδύνατον λόγω των επαγγελματικών του ασχολιών—ένός Συμβουλίου εις τό όποιον δεν θα δύναται να προσφέρη τι τό θετικόν».

Κατόπιν τούτου τό Δ. Σ. άπεδέχθη την παραίτησιν του κ. Χατζή και άνέθεσε τά καθήκοντα Γενικού Γραμματέως και διά τό διάστημα μέχρι της Γεν. Συνελεύσεως εις τήν Δίδα Έλένη Χατζή.

—Ας σημειωθί ότι ή παραίτησις του κ. Χατζή έλύπησε τό Δ. Σ. δεδομένου ότι έπρόκειτο περί έκλεκτού συνεργάτου, άπετέλεσε δέ, όμοι με την μετά θεσιν του Ταμία κ. Άπ. Κουφουδάκη εις Σύρον έπίσης άπαραιτήτου και έκλεκτού μέλους του, τήν άφορμήν προς έκδήλωσιν της κρίσεως και λήψιν άνευ ένδοιασίν πλεόν, της άποφάσεως του Δ. Σ. όπως άκαίρως και τούτο παραίτηθ.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

—Εις τας 10 Ιανουαρίου τό βράδυ έγινε ή συνεστίασις της «Ένώσεως Ρουμελιωτών» εις τό έσπιατόριον «Πάνθεον» όπου έλαβον μέρος άνω των 100 άτόμων καταγεμνών άπό κάθε χωριό ή πόλι της Ρούμελης.

Σκοπός της συνεστιάσεως ή γνωριμία μεταξύ των παρευρισκόμενων και ή συζήτηση γύρω άπό θέματα της ιδιαίτερας πατρίδος των και της Ρούμελης γενικότερα. Έτσι μέσα στο κέντρο των Άθηνών ζωντανέψι ή Ρουμελιώτικη ψυχή κι' άκούστηκε ή φωνή της.

—Εις τας 5 Δεκεμβρίου Σάββατο βράδυ έγινε συνεστίασις της Ένώσεως Μοναστηρακίου Δωρίδος ή όποία έσημείωσε μεγάλην έπιτυχίαν, ως άπαρχή των χειμερινών έκδηλώσεων της Ένώσεως.

Τοπική έφημερίς χαρακτηρίζει ως «μیان εξέχαστον Ρουμελιώτικη βραδυά». Παρευρέθησαν περίπου 300 άτομα.

—Ο Σύλλογος ΑΡΤΟΤΙΝΩΝ δίδει την πρώτην συνεστίασιν των μελών του και φίλων της Άρτοτινάς (γενετήρας του Άθανασίου Διάκου) τήν 9ην Ιανουαρίου 1960 εις τό κοσμικόν κέντρον «ΠΕΤΕΦΡΗ» (Παγκράτι) Κατά τήν συνεστίασιν θα κοπή και ή Βασιλόπιτα του Συλλόγου. Συμμετοχή δρχ. 50.

—Με άπερίγραπτον και πρωτοφανή έπιτυχίαν έγινε ή συνεστίασις της Ένώσεως Ποτιδαιώνων Δωρίδος όπου παρέστησαν υπέρ τά 300 άτομα. Πραγματικό Ρουμελιώτικο γλέντι.

α. λ.

Θά γυρισθί ταινία με θέμα τήν ζωήν του έν 'Αμερικη συμπολίτου κ. Ιωάννου Ε. Μιχοπούλου

Η έφημερίς του COLORADO «DENVER POST» (σελίς 42) της 9 Δεκεμβρίου 1959, έχει δημοσιεύσει ότι ό συγγραφές TALBOT JENNINGS, γνωστός, εύφημος εις τόν κύκλον τών ειδικών γράφει την ιστορίαν της ζωής του εκ Γαλαξειδίου Ιωάννου Εύθυμίου Μιχοπούλου ήρωος αεροπόρου τών τελευταίων πολέμων (σενάριο έτοιμο γιά γύρισμα) γνωστόν διά τήνδρασιν του εις τας αερομαχίας ως άξιωματικού της ελληνικής πολεμικής αεροπορίας, διά να γυρισθί τό έρχόμενο καλοκαίρι σέ υπερπαραγωγή χρωματιστή, άπό μίαν άπό τας μεγαλυτέρας εταιρίας κινηματογραφικάς του HOLLYWOOD.

Ητανί α αυτή θά στοιχίσι πλέον των 60.000 δολαρίων και ό κ. Ιωάννης Μιχοπούλος, έχει άπαιτήσει, ένα μεγάλο μέρος της έν λόγω κινηματογραφικής ταινίας, να τραβηχθί σέ τοπεία του Γαλαξειδίου.

Επειδή δέ ή ιστορία του κ. Μιχοπούλου έχει λιτότητα, κομμάτι, Όδύσεια καινούργια και λεπτομέρειες δραματικές και περιπετειώδεις σκηνές με την άναχώρησί του εξ Ελλάδος, κατά την εποχήν της κατοχής κλπ. με τελική του έγκατάστασι στήν Άμερική, έδόθη εις τόφίλμ αυτό ό τίτλος «GREAT HERITAGE», ως λεπτομερώς γράφει ή άνωτέρω έφημερίς «DENVER POST» του COLORADO τό όποίον οημείνει «Υπέροχος Κληρονομία», μεγάλη κληρονομικότης. Άπό τόν τίτλον του έργου φαίνεται πόση σημασία αποδίδουν εις τό άτομον του Γαλαξειδιώτου πρώην άξιωματικού με πολλά παράσημα πιλότου και παρατηρητού τραυματισθέντος κατ' επανάληψιν κ. Ιωάννου Εύθ. Μιχοπούλου, όστις και εις τήν Άμερικήν εξακολουθεί να τιμά τήν ιδιαίτεράν του πατρίδα τό Γαλαξειδί και να μη τό ξεχνά ποτέ.

Επί τή εύκαιρία των άνωτέρω πληροφοριών δίδομεν ένα σύντομον βιογραφικόν σημείωμα του συμπολίτου μας.

ΙΩΑΝΝ. ΕΥΘ. ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ

Συμναγός της Έλληνικής Πολεμικής Αεροπορίας

Διετέλεσε άναποκρίτης του Γενικού Έπιτελείου Αεροπορίας επί 2 1/2 έτη. Διευθίντης Γραφείου Τύπου, Οργανωτής του ραδιοφωνικού προγράμματος, ως έκφωνητής, συγγραφέας και σκηνοθέτης της ώρας δια τήν Αεροπορίαν.

Κατά τόν Ιούλιον του 1946, τό Υπουργείον Αεροπορίας, τόν άπέστειλε με την Έλληνικήν άντιπροσωπείαν μας εις τό Λονδίνον κατά τας εορτάς της Νίκης, υπό τήν άρχηγίαν του Αρχιστρατήγου της Νίκης τώος Προέδρου της Έλληνικής Κυβερνήσεως Παπάγου.

Διά τήν πολεμικήν του δράσιν, ό Ιωάννης Μιχοπούλος έτιμήθη υπό της Πολιτείας:

1ον) Με τόν Σταυρόν του Ιπτά μένου.

2ον) Με τόν Πολεμικόν Σταυρόν.

3ον) Με τό μετάλλιον έξαιρέτων πράξεων.

4ον) Με τό Μετάλλιον Πολέμου 1940 μετά ξιφών τραματίου.

5ον) Με τό Μετάλλιον Μέσης Άνατολής.

Διετέλεσε Υπασπιστής της Σχολής Ικάρων.

Συνέγραψε τό βιβλίον «4 δέν έπέστρεψαν». (Περί τών άνωτέρω προσόντων και της έν γένει δράσεως του έδημοσίευσεν άρθρα ή Έφημερίς «Τό Γαλαξειδί» εις τά φύλλα της 23 Οκτωβρίου 1947 και 20 Δεκεμβρίου 1947).

Η δέ Έφημερίς «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ» της 5 Ιουνίου 1946 έχει δημοσιεύσει περί της Έλληνικής Άντιπροσωπείας διά τας έν Λονδίνω εορτάς της Νίκης, εις τήν μετέσχε και ό Ιωάννης Μιχοπούλος.

Παραίτηθί της Αεροπορίας, εύρίσκεται άπό έτών εις τό COLORADO — SPRINGS — CO. ΙΟ τών Η.Π.Α.

Είναι ιδιοκτήτης και διευθυντής πολυτελεστάτου και συγχρονισμένου κοσμικού κέντρου (φαγητά, γλυκίσματα, σαλόνια τέιου κλπ).

Εσημείωσεν καταπληκτικήν πρόοδον και ως επιχειρηματίας, καταλαβών μίαν άξιοήλευτον θέσιν μεταξύ τών έν Άμερική έγκατεστημένων Έλλήνων.

Τό MAGAZINE «LIFE» της 30 Νοεμβρίου 1959 γράφει εις τό προτελευταίον φύλλον του έν λόγω περιοδικόν, εις δλοκληρόν έγχαρμόν σελίδα του τά εξής:

Άπό παλαιά χρόνια, οι Έλληνες έχουν καταστή περίφημοι επιχειρηματίαι, με μεγάλην δημιουργικότητα. Όταν ένας άνθρωπος συνδυάζι τά προσόντα αυτά, τότε τό αποτέλεσμα δύναται να άποθί άνειρώδες.

Ένας τέτοιος λέγει τό «LIFE» είναι και ό Γιάννης Μιχαλόπουλος πρώην πιλότος της Έλληνικής Αεροπορίας, τόν όποιον έπιδεικνύει παραστατικώτατα εις δεξιων εις μίαν τών αίθουσών του τιτλοφορούμενον κοσμικόν του κέντρον «MICHELLE».

Σχετικήν δημοσίευσιν διαφημιστικήν διά τό κοσμικόν κέντρον του Ιωάννου Μιχοπούλου έχουν κάμει και αι έφημερίδες του COLORADO — SPRINGS — COLO. 1) «GAZETTE TELEGRAPH» 29.11.59. 2) «DENVER POST» 29.11.59, και κυκλοφορεί εύρώς σέ 14 Πολιτείες της Άμερικής.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Γλυκίον άντήχησεν ή άσημένια καμπάνα του Αγίου Νικολάου, καλώντας και έφέτος τους πιστούς εις τόν έσπερινόν του Πολιούχου μας.

Και μαζί με τόν ήχο της, μύριες δεήσεις άνεπέμφθησαν προς τόν Προστάτην των ναυτικών μας και με βουκαμένα άπό συγκίνησι μάτια έτρεξαν οι χριστιανοί να παρακολουθήσουν τόν έσπερινόν του θαυματουργού Αγίου.

Η εικών, στολισμένη με λευκό κίτρινα χρυσάνθεμα, ήτο απολισμένη έν τω μέσω της Έκκλησίας. Τό βαρύ μπρούτζινο μανουάλι πλάι της έγέμιζε άπό λαμπάδες άφιερώματα τών θαλασσοδαρμένων ναυτικών μας. Και έβλεπες τή μάννα καυ πρωτοτάξειδου παλληκαριού γεμάτη πόνο και έλπίδα, να προσεύχεται πλάι στον παλαίμαχο Καπετάνιο, που εύχαριστούσε τόν Άγιον, γιατί τόν άξίωσε, έπειτα άπό μακροχρόνιο πάλη με τά κύματα, να γιορτάζι υγιής την ήμέρα αυτή έν μέσω των προσφίλων του.

Και ή εικών λάμπει! Λάμπει και ή έκκλησία με τό άριστουργηματικό τέμπλο της. Τό πρόσωπο του Αγίου άκτινοβολεί ένφ οι ψάλλται έπαναλαμβάνουν με κατόνυσιν τά τροπάρια: «Άγιε Νικόλαε, πρώθι εράρχα Χριστού»...

Ο έσπερινός έτελείωσε και άρχίζει παράκλησις προς τήν «Υπεράγιαν Θεοτόκον». Ο ιερεύς, οι ψάλλται και οι εύσεβείς προσκυνηταί ψάλλουν τας δεήσεις, έν ό εις διάφορα σημεία του Ναού άνάπτονται κανδηλάκια — άφιερώματα των πιστών.

Συμείωσε, όταν άρχισε πάλι να κτυπά ή καμπάνα γιά τήν Θείαν Λειτουργίαν ή όποία έτελέσθη μεγαλοπρεπώς.

Τήν 3ην μ. μ. έν επιδελτική πομπή έγινεν ή περιφορά της εικόνας του Αγίου.

Τμήμα στρατού και λιμενικό την περιέβαλλε τιμητικώς ένφ ή τοπική όμάς Ναυτοπροσκόπων ήκολούθει εις δίστιχον σχηματισμόν. Και κατά τήν μετακίνησιν ένφ

ΤΗΣ "ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ"

μίζεν κανείς ότι ή εικών έλάμβανεν ζωήν αινώνδιον.

Εόμειζεν ότι οι όφλαμοί του Αγίου έκινούντο τό γρηναίν του πρόσωπον ήλλαξεν όψιν και ότι ή λόγι με την ύψωμένη χείρα του τούς θαλασσοδαρμένους ναυτικούς μας.

Και οι ναύται με βήμα σταθερόν έφερον επί των ώμων των εύλαβι κά τήν Άγιαν εικόνα, ένφ οι καμπάνες κτυπούσαν χαρμούνως και άπό σύσσωμον τόν λαόν ήκούετο τό τροπάριον του Αγίου, «Εκάνό να πίστεως και εικόνα προάβητος».

ΓΕΩΡΓ. Ε. ΛΑΤΣΟΥΔΗΣ

Τήν παραμονήν των Χριστουγέννων ένα τμήμα μαθητών του Γυμνασίου, τή συνοδεία άκορντεόν υπό της δίδος Χρυσάφης Ζαφ. Άναστάσιου, έβαλε τά κάλανδα ύπερ των σχολών του σχολείου των. Αι εισπράξεις σχετικώς ήσαν ίκανοι ποητικά. Επίσης έτερον τμήμα μαθητών του Δημοτικού σχολείου, καθώς και πολλοί μικροί με τίς παρέες των είχαν βγή άπό ένωρίς τό πρωί διά να τά ελπύν και έτσι ό άέρας γέμισε γιά λίγο άπό πλήθος χαρούμενες παιδικές φωνές που χρωμάτιζαν τήν εορταστική άτμόσφαιρά των Αγίων Ημερών.

Τήν ήμέραν των Χριστουγέννων έπερρέθη τήν πόλιν μας ένα πομπή με έκδρομείς της ένώσεως δρειβατών — φυσιολάτρων οι όποιοι διενεκτέρευσαν ένταύθα, Ούτοι έδήλωσαν κατ' επανάληψιν ότι έμειναν πλήρως εύχαρηστη μένοι άπό τήν έξυπνότησιν της όποίας έτυχον εκ μέρους όλων και έξέφρασαν τόν ένθουσιασμόν των που τούς έδόθη ή εύκαιρία να γνωρίσουν τό Γαλαξειδί.

Τήν 1ην Δεκεμβρίου έγινεν ή άπονομή των χρηματικών βραβείων του άειμνήστου Νικολάου Μάμα εις τούς άριστεύσαντας μαθητάς του Γυμνασίου και Δημοτικού Σχολείου.

Οι βραβευθέντες μαθηταί είναι οι κάτωθι:

α) Γυμνασίου: Γεώργιος Εύθ. Λατσούδης Στ' τάξεως, Κώστας

Αθ. Θεοδόρης Ζ' τάξεως, Εύάγγελος Άναστ. Παπαγεωργίου Η' τάξεως.

β) Δημοτικού: Μιλτιάδης Ράπτης και Εύθύμιος Νικολ. Μαργάκης Β' τάξεως, Άγγελική Κατσάκη Β' τάξεως και Θεόδωρος Μαστροπαναγιώτου ΣΤ' τάξεως.

Άπό τό κληροδόχημα του άειμνήστου Νικολάου Μάμα διανεμήθησαν και έφέτος, όπως κατ' έτος χρημάτα εις τούς άπόρους του τόπου μας κατά τας Άγίας ήμέρας των Χριστουγέννων. Επίσης σεβάστο ποσόν διανεμήθη και άπό τάς κυρίας και δεσποινίδας του Φίλανθρωπικού Συλλόγου εκ "Αγ. Παν. τελετήμων».

Τήν 20ην Δεκεμβρίου, ήμέραν Κυριακήν, εις τόν ναόν Αγίου Νικολάου έβάλι τρισάγιον εις μνήμην των σφαγιασθέντων υπό των συμμοριτών κατά τά Δεκεμβρία ν. κ. Επ' αυτόν όμήλησεν έκτενώς ό κ. Δημήτριος Καραλιώτης, γραμματέυς της κοινότητος.

Τήν 20ην Δεκεμβρίου τό Δημοτικόν Σχολείον έδωσε μίαν ώραίαν Χριστουγεννιάτικην εορτήν εις τό Παρθενάγειον. Τά παιδιά απέδωσαν θαυμάσια τούς ρόλους των, χάρις εις τήν επιμέλειαν και τας φροντίδας της διευθυντριας των κ. Φωφώς Ζαχαριά, του κ. Μπακόλα και λοιπού προσωπικού του σχολείου.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΩΡΙΚΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Τήν 17ην Ιανουαρίου 1960 ήμέραν Κυριακήν άπό πρώτας μέχρις έσπείρας εις τήν αίθουσαν της Όμοσπονδίας Έπαγγελματιών & Βιοτεχνών (Άγ. Κωνσταντίνου 6, Όμόνοια), θα λάβουν χώρα άρχαιρείσι της ΔΩΡΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ δια τήν ανάδειξιν νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Υποψήφιος Πρόεδρος είναι ό φίλος κ. Χαράλαμπος Άλκι6. Σμπάρουνς Δ)ντης της έφημερίδος «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΟΥ» και Πρόεδρος της Ένώσεως Εύπαλίων.